

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 28 Febr. 1873, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 5, angående Herr O. Olssons från Wermlands län motion (N:o 24), om åtgärders vidtagande för åvägbringande af större likstämmighet emellan svenska och norska presterskapets attester och öfriga embetsåtgärder.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Utskottets behandling hänvisad motion (N:o 24) har Herr *O. Olsson* från Wermlands län omförmält, hurusom, genom den lifigare kommunikation mellan Sverige och Norge, hvilken under de sednare åren inträdt, särdeles i de orter, hvilka förenas af nord-vestra stambanan, ut- och inflyttningar samt äktenskapliga föreningar emellan de begge rikenas innebyggare blifvit allmännare, men att den närmare beröring, som på grund häraf uppstått, i embetsangelägenheter emellan Sveriges och Norges presterskap, särdeles i gränsorterna, nästan alltid föranledde obehag och vidlyftiga brefvexlingar, ja stundom betänkliga tvifvel, vådor och misstag, till följd af de begge rikenas olika kyrkliga lagstiftning; till stöd för hvilken sin åsigt motionären anført flera exempel, samt, med anledning deraf, förklarar sig anse önskligt, "att en Komité af svenska och norska prester och lagfarne måtte tillsättas, som utjemnade de begge rikenas olika lagstiftningar, i fråga om ecklestika embetsåtgärder i det ena riket med det andra rikets undersåter", samt föreslagit, dels "att Riksdagen ville, för sin del, fatta beslut i ofvanberörda syftning och hos Kongl. Maj:t underdånigst anhålla om proposition till Norges stor-

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.

ting om beslut, huru norska och svenska presterskapets alla attester och embetsåtgärder kunde blifva reducerade till likhet med hvarandra, då det ena rikets undersåter behöfver det andra rikets presterskap“, dels ock, att “den öfverenskommelse. som, i följd af dessa förslag, kan blifva slutligen stadgad, måtte blifva intagen i hvardera rikets kyrkolagstiftning.“

Utskottet, som tagit i öfvervägande, såväl hvad motionären anført, som äfven hvad, dels uti en af motionären till Utskottet inlemnad och under Litt. A nu bifogad promemoria från kyrkoherden i Brunskogs församling inom Karlstads stift, dels uti en under Litt. B äfvenledes bilagd skrifvelse uppgifvits, anser, att de förhållanden, hvilka i motionen samt i den, såsom stöd för densamma, af motionären inlemnade promemorian omförmälas, icke synas vara af den beskaffenhet, att de böra påkalla sådana åtgärder, som af motionären föreslagits, detta så mycket mindre som, så vidt Utskottet har sig bekant, olikheten emellan svenska och norska kyrkolagen i de ifrågasatta fallen endast är ringa; hvarföre Utskottet får vördsamt hemställa,

det Herr O. Olssons motion N:o 24 icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 Februari 1873.

På Utskottets vägnar:

Theodor Elfstedt.

Litt. A.

P. M.

Exempel.

1:o) Jag har utfärdat bevis, att 3:ne klanderfria äktenskapslysningar föregått i Sverige och att i brefvet omnämnde kontrahenter må sammanvigas i Norge, allt på mitt ansvar. Närlagde bref upplyser, att vigsel ej kan ske i Norge, förrän jag intygat, att kontrahenterna äro döpte, konfirmerade och förut ej gifte. I Sverige förutsättes, att ingen får gifta sig, som ej gått till nattvarden, att ingen får gå till nattvarden, som ej är döpt och konfirmerad, att ingen får gifta sig, som är gift, men i Norge fordras serskildt betyg om detta, hvarförutan mitt allmänneliga, under embetes insegel, utfärdade bevis, att kontrahenterna må sammanvigas på mitt ansvar, ej duger. Se Brefvet.

2:o) Gifte drängen Anders Jansson i Lerhol har efter Domkapitlets i Carlstad skiljobref den 2/6 1871 blifvit skiljd ifrån sin hustru Kajsa Nilsson i Slobyn, Mangskogs socken, hade åtminstone icke för något öfver ett år sedan kunnat få ingå äktenskap i Norge & Löthens socken i Hedemarken, emedan svenskt skiljobref efter Sogneprestens förmenande ej duger i Norge. Om han, efter konsultation med norska auktoriteter, sedermera tilltrott sig utfärda äktenskapslysning för nämnde Anders Jansson, är mig obekant.

3:o) Drängen Anders Olsson i Vestra Fertan, Brunskogs socken, har ej kunnat få ingå äktenskap i Flekkefjord i Norrige, förrän jag intygat hans föräldrars namn.

4:o) Drängen Magnus Nilsson i Byn, Brunskogs socken, har i 5 år varit gift i Grans socken i Hadeland, Norge, der varit inskrifven och der sammanafat 3 barn med sin hustru, innan hans vigsel i Norge blef bekant i Sverige och innan han ifrån Sverige blef utlyst och utflyttad ifrån Brunskogs kyrkobok.

5:o) En piga i Åstenäs, Mangskogs socken, har, efter egen uppgift fått 2:ne äktenskapslysningar i Norge på grund af ett svenskt arbetsbetyg, men blifvit förvägrad tredje äktenskapslysningen. Hon har icke kunnat förete skiljobref från sin norska fäste- och lägersman.

6:o) Nattvardsbarn, som blifvit med föräldrarne utflyttade och utattestade till Norge, hafva i Norge icke kunnat konfirmeras utan serskildt dopsedel ifrån Sverige.

Korteligen, svenska presterskapets attester anses nästan alltid defekta i Norge och lika ofta anser svenska presterskapet de norska attester för defekta.
Brunskog den 20 Januari 1873.

W. Svartengren.

Pastor ibidem.

Litt. B.

Til Sognepræsten i Brunskog.

Jernveisarbeider August Jacobsen Lundberg fra Kristinehavn har forlangt at ægtevies med Pigen Maria Jönsdotter Sandviken af Brunskog Præstegjeld. I den Anledning maa jeg bede mig tilstelles Attest for, at de ere døbte og konfirmerede, samt ikke ægteviede i deres Hjemstavn. Han forklarer at have deponeret sin Attest hos Hr Pastoren. Attesternes Gebyr skal jeg besørge Dem tilsendt efter Opgivende.

Berg Præstegaard pr Kongsberg den 20 Dec. 1872.

Ærbødigt

A. F. Aschehoug.